

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada V. Post Pascha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

mnabitur. Marc 6. Intellige quid sit damna-
ri, quid salvari; utrumque à tua voluntate
pendere. Vis salvari? ad hoc Fide & Bap-
tismo opus est: Fide autem non mortua, quæ
est sine operibus; sed viva, & operibus pro-
bata. Age gratias pro Baptismo & Fide. Sed
expende, quomodo eam operibus probes.
Compatere, & ora pro iis, qui in tenebris
sedent.

3. *Signa autem eos, qui crediderint, hæc se-
quentur.* Ibid. Miraculis probanda Fides
prædicitur, quæ post probata est. Tu hæc
spiritualiter operare; dæmonia ejicient: S.
Bern ler. 1. de Alcens. *cum eradicantur è cor-
de peccata.* 2. *Linguis loquuntur novis:*
Idem: *cum recedunt vetera de ore eorum* 3.
Serpentes tollunt: Idem: *cum venenatas*
suggestiones extinguunt. Mortiferum sine
noxa bibunt, *cum tentationes sentiunt, non*
consentiunt 4. *Super ægros manus impo-
nunt, & benè habent:* Id est: *cum agras affli-
ctiões bonis operibus operiunt.*

DOMIN. V. POST PASCHA.

Spondet nobiscum esse usq; ad con-
summationem seculi.

1. **E**cce ego vobiscum sum omnibus diebus,
usq; ad consummationem seculi. Matt.
28. Mit-

8. Mittebat discipulos tanquam oves inter lupos. Quantæ ergo illos manebant adversitates! En solatium: *Ecce vobiscum sum.* Hoc tibi quoque sit solatio: *Ne timeas, quia ego tecum sum.* Hierem. 1. *Non ut nihil patiaris,* ait Prosp. l. 2. de Voc. gent. c. 1. *sed, quod multo majus est, ut nulla servientium crudelitate supereris.*

2. *Ego vobiscum sum:* & qua Deus, & qua Homo Deus. Deus per immensitatem, Et si non videar à vobis, video vos, & observo quæ agitis. En stimulum ad benè agendum. Fervor accedet, si oculum Domini semper præsentem cogites. Qua Homo Deus, per præsentiam in Eucharistia. Expende & amantantum beneficium.

3. *Ego vobiscum sum:* 1. per gratiam habitualement, quæ nos Deo conjungit. Quanta cura hujus vinculi est habenda! 2. per gratias actuales, dando vires ad operandum supernaturaliter. Sed per me stat ut sint efficaces. O si eas semper acceptassem! quanto alius essem! 3. per specialem providentiam, regendo quemq; ad finem suæ vocationis.

Tot modis mecum es Domine: ero
& ego tecum semper corde,
& opere.

F E R I A II.

Apparet ultimo recumbentibus in
cœnaculo.

1. **N**ovissimè recumbentibus illis undecim apparuit, & exprobravit incredulitatem eorum Marc 16. Specta humanitatem Christi, qui etsi in corpore glorioso, & jam jam ascensurus, cū discipulis recumbere non dedignatur. In quocunq; sis honore, par cæteris esto. Exprobratio illa amoris est, volentis suos magis purificare. Nemo se isthic excusat Quando tu sic accipies correctionem, & amorem æstimabis?

2. *Vado ad eum, qui misit me.* Joan 16. Etsi hic, quid ulterius locutus sit, non prodatur, credi tamen potest, manifestasse illis jam tēpus esse, ut vadat ad Patrem, & quædam ex ultima cœna repetivisse. Considera, quo doloris sensu id acceperint, quòd privandi essent Christi præsentia. Tu magis dole, si abeat à te per gratiam, quia magis est perniciosum. Non quære sensibilem devotionem: sed in hoc te Deo remitte: veram autem & solidam ne dimitte.

3. *Vado ad eum* Ut Christus suos repentino nuntio sui abitus non prosterneret, sensim eos disposuit, rarè illis, & ad breve tempus in gloriosa carne comparendo. Ægrius

P

sepa.

separamur ab ijs, quibus sæpius, & familiarius utimur. Hoc tu modo à creaturis, à tuis commodis te remove. Rarò, & non nisi in transitu illis utere primum, postea facile carebis.

F E R I A III.

Christus abiturus suos Apostolos consolatur.

1. **E***Xpedit vobis, ut ego vadam.* Joant. 16. Etiam hoc repetivisse crediderim mœstis. Non dicit: *Expedi mihi*: quanquam & ipsi expediret quam plurimum, ut post passionem frueretur gloria, & sederet ad dexteram Patris: sed, *Expedi vobis*. Ut intelligant eum in humana carne tam passibili, quam gloriosa, non sibi, sed suis intentum fuisse, & etiamnum quod agit, eorum bono se agere. Nonne decet, ut & tu non te constituas centrum tuarum operationum? Nonne ut quidquid agis, pro Deo agas, qui omnia pro te agit?

2 *S: enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos.* Ibid. Amabant Apostoli Christum adhuc carnaliter: & in hoc amabant se ipsos Expediebat ut hoc quod in sensu est, totum converteretur ad spiritum, & perficeretur eorum fides, spes, & charitas. Vult ergò Christus ut amore ita puro, & spirituali diliga.

diligatur; ne affectus erga illum mixtus amore proprio impediatur Spiritum sanctum: & quomodo eum non impediunt tot inordinati affectus? *Spiritualis gratia plenitudinem occupata mens non admittit.* S. Bern. ser. 6. de Ascens.

3. *Si autem abiero, mittam eum ad vos.* Ibid. Spiritus sancti adventus pendeat à Christi in cœlum ascensu; quia ita decretum fuit à Deo; ut consolatio una adhuc carnalis tolleretur; mitteretur alia omninò spiritualis. Et credo hoc etiamnum esse statutum à Deo, ut non gustet quis cum suavitate cœlestia, & spiritualia, nisi terrena, & carnalia sibi eripiat. Vide ubi hæres? in quibus terræ, & carnis affectibus? Inde tibi non sapiunt spiritualia. Sapient hæc, si illa tollas.

F E R I A IV.

Educit Discipulos ad montem Olivarum.

1. **S**edete in civitate, quoad usq; induamini virtute ex alto. Luc. 24. Expende verba, cape mysteria; quæ à te exigatur ad Spiritum sanctum promissum præparatio. 1. Monet sedere, indicans quietem maximè animi, à creaturis à suis passionibus non inquietati. 2. In civitate, etiam inter negotijs intentos quietem habendam. 3. *Dover*: non insinuat tempus, ut accendat desiderium, & divinæ dispo-

dispositioni acquiescant. 4. *Induamini virtute* Ut nos cognoscamus esse omninò nudos, sine Spiritu sancto, & posse nihil: ab hoc solo esse omnem nostram virtutem. Hac etiam hodie resiste adversariis tuis.

2. *Eduxit autem eos foras in Bethaniam.* Ibid. Vadit in Bethaniam, ut credere licet, valefacturus Marthæ, & Magdalenæ, & ad suum triumphū deducturus. Adverte quantum eas amaverit. At meruerunt amari: altera per hospitalitatem erga Jesum, altera per contemplationem. Quam non obliviscitur Deus officiorum, quæ ei præstas? quam tu oblivisceris gratiarum, quas accipis!

3. *In montem, qui dicitur Oliveti.* Actor. 1. Cogita, qui fuerunt Apostolorum Christum comitantium affectus, gaudii dolore mixti: quæ valedicentium lachrymæ? quæ, & quam suavia vulnerum oscula? quæ preces? &c. Montem Oliveti subit, ad cælos inde ascensurus. Recogita, quòd ibidem suam passionem sit auspiciatus: & intellige adversitates esse principiū gloriæ. Non ibis ergò ad gloriam per mundi delicias, & sensuum oblectamenta. Aut pati ergò, aut mori, dic cum S. Theresia

F E R I A V.

De Ascensione Domini.

1. **E** *Levatis manibus benedixit eis. Luc. 24*
 Quibus verbis benedixerit, non con-

stat. Cogitare licet, eam fuisse, quam in Cœna dedit Joan. 17. *Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum, sicut & nos.* Benedictio autem Christi efficax est, dans gratias, quas precatur O Pater mi! benedic etiam mihi benedictione cœlesti, non terrena, quia nec satiat, nec amplius sapit.

2. *Videntibus illis elevatus est.* Actor. 1. Non merè videntibus, sed quòd rem adeò insolitam, gloriosam, & amabilem spectantibus accidere solet, cõmitantibus affectu admirationis, gaudii, ac desiderii. Unde singulos dixisse credas: *Trabe me post te.* Comitare tu iisdem. *Elevatus est* non momento abreptus, ut diutius illi suis affectibus inhærerent. Momentanei non agunt radices. Quos tu in meditatione excitaveris, saltem in eum diem foveas, & proferas.

3. *Humiliavit semetipsum.* &c. propter quod & Deus exaltavit illum Philip. 2. Ibi ascendere incipis in cœlum, ubi te deprimis. Quod enim ascendit, quid est, nisi quia & descendit? Eph. 4. Humilitati hoc promisit Christus: *Qui se humiliat exaltabitur.* Tanto altior erit ascensus, quanto profundior humilitas. Potesne tibi cœlum polliceri, si pergas ea via, qua hæctenus? Inspice vias Domini, & sequere.

F E R I A VI.

Adstant duo Angeli, prædicunt secundum Christi adventum.

1. **E**T *nubes suscepit eum ab oculis eorum.*
 Actor. 1. Gratissimum oculis objectū,
 & unicam lætitiæ materiam nubes involvens eripuit oculis. A Deo productam cogitare licet, non aliunde advocatam. Deus aliquando est, qui nubem ponit Intellectui nostro, ut non penetremus divina; ne contemplationi intenti prætereamus opera charitatis in proximos; aut ut in ipsa desolatione humiliter tolerata, plus illi placeamus. At vide ne aliæ sint in te nubes exhalatium passionum, ac pravorum affectuum, quæ tollunt aspectum Dei. Veni cœlestis Auster, & dissipa has nubes.

2. *Cumque intuerentur in cœlum euntem illum ecce duo viri adsti erant, qui & dixerunt: Viri Galilai, quid statis aspicientes in cœlum? Ibid.* Postquam absconditus ab oculis Discipulorum est Jesus, reprehenduntur. 1. *Quod stent* In hac vita sumus in viâ, ergo non est standum, sed de virtute in virtutem procedendum. 2. *Quod aspiciant in cœlum* Non solum aspiciendo, aut desiderando eò pertingitur: laborandum est pro eo regno, quia *vim patitur*. Sed fortè tu hanc

corre.

correctionem non moreris, qui intentione tua rarò cœlum aspicias? *Posthac oculi mei semper ad Dominum, Psal. 24.*

3. *Hic Jesus, qui assumptus est à vobis in cœlum, sic veniet. Ibid. Ingerunt secundi ad judicandum adventus memoriam; sic veniet, quoad majestatem quidem, non tamen quoad finem, qui jam vadit in cœlum, ut advocatus sit noster: tunc veniet, ut judicet. Volunt ergò hujus adventus memoriam, abeunte Jesu, apud nos remanere, qua timeamus offendere eum, quem habituri sumus Judicem. Sic ergò sequere ascendentem, ut non debeas timere judicantem.*

S A B B A T H O.

De triumphali Christi in cœlum comitatu.

1. **A**scendens in altum captivam duxit captivitatem. Ps. 67. Comitantur ascendentem sanctæ è limbo animæ amoris vinculis captivæ, & augustū reddunt triumphum. Meminerunt angustiarum suarum; vident, & gaudent se liberatas. Adjunge te illi comitatu. Aspice, quàm dilecta tabernacula Domini virtutum, & sordebit tibi tellus. Aspira ad libertatem filiorum Dei, qui victus tenêris tuarum cupiditatum carenis. Denique dilce Apostolicum virum non de-

bere solum, & sine comitatu cœlum ascendere, sed secum prædas animarum orco reptarum deducere.

2. *Currus Dei decem millibus multiplex, millia laetantium.* Ibid. Occurrunt triumphanti Angeli. Gratulantur Christo, ut victori, debellatum infernum; ut Pastori, repertam ovem, quæ perierat; ut Parenti hominum, recuperatum filium prodigum, &c. Gratulare cum illis Christo. Recogita, quanti steterit hic triumphus. Agnosce & te reptum inferis, te esse ovem illam, quæ abieras in errores concupiscentiarum; filium prodigum qui dissipaveras omnem substantiam. Gaude, gratias age, propone.

3. *Ascendit Deus in jubilatione* Psal. 46. Cogita, quæ fuerint jubilationum voces. Dixerint animæ quo nihil audit libentius Triumphator: *Redemisti nos Domine Deus in sanguine tuo, &c.* Cecinerint Angeli: *Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere coronam, &c.* Tu cum his, & illis applaude Christo. Cum illis agnosce te sanguine Christi redemptum. Agnosce tuam inde nobilitatem, ne degeneres. Ab his vero disce, coronam dari occiso, ut & tu veterem hominem occidas.